בס"ד. ש"פ פינחס, ט"ז תמוז ה'תשמ"א.

הנחת הת' בלתי מוגה

קדש ישראל לה' ראשית תבואתה כל אוכליו יאשמו וגו', צריך להבין[2], מהו הענין שנקראו ישראל בשם קודש ובשם ראשית תבואתה, וגם מהו ענין כל אוכליו יאשמו דקאי על המצירים לישראל בגלות[3], כמארז"ל[4] כל המלכיות נקראו ע"ש מצרים ע"ש שמצירים לישראל, דעליהם נאמר שיאשמו גו'.

והנה כל הענינים נמשכים ע"י עבודת האדם, וכמרז"ל[5] דע מה למעלה ממך, וידוע הפירוש בזה (מהרב המגיד[6], מאדמו"ר הזקן[7] ומהבעש"ט[8], כמבואר במ"א שיש כמה גירסאות בזה) דכל הענינים שלמעלה הם ממך ועל ידך. ובלשון התניא[9], דכל הגילויים תלויים במעשינו ועבודתינו. ומזה מובן, דגם הענין דכל אוכליו יאשמו ישנו בעבודת האדם.

והענין הוא (כמבואר בלקו"ת פרשתנו), דהנה החידוש במועל בקדשים לגבי גזילה סתם הוא[10], כמ"ש[11] ואת חמישתיו יוסף עליו, שהוא אחד מארבעה מן הקרן, עד שיהי' הקרן וחומשו חמשה. וביאור הענין בעבודת האדם, דהנה יש בעבודה ד' בחינות, מעשה דיבור מחשבה ושכל, ובלשון הכתוב[12] קרוב אליך הדבר גו' בפיך ובלבבך לעשותו, דכולל כאן ד' הבחינות הנ"ל. ויש בחינה חמישית הנרמזת ב"כ בפסוק זה, והיא העבודה למעלה מכל מדידה והגבלה, שעלי' נאמר (כי קרוב אליך הדבר) מאד, למע' ממדוה"ג. וזהו גם מה שנת"ל (בד"ה מה טובו דש"פ בלק) שיש ד' בחינות בעבודה, סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו, ולמעלה מהם היא עבודת התשובה שלמעלה ממדידה והגבלה. ועד"ז יש ה' בחינות אלו בעולמות, וכמארז"ל בסוף פרק ו' דאבות (שלומדים בשבת זו) כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו שנאמר[13] כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו, בראתיו יצרתיו

- ועשיתיו -

---

1) ירמי' ב, ג. 2) ראה לקו"ת הנסמן להלן. 3) ראה אוה"ת פרשתנו ע' א'רכא ואילך. וש"נ. 4) ב"ר טז, ז. 5) אבות פ"ב מ"א. 6) לקו"א (הוצאת קה"ת) נ, ג. או"ח קיב, ב. ועוד. 7) סה"ש תש"ג ע' 12. תש"ד ע' 23. 8) צוואת הריב"ש סי' קמב. 9) רפל"ז. 10) ב"מ נד, א. רמב"ם הל' ערכין פ"ח ה"ה. 11) ויקרא ה, טז. 12) נצבים ל, יד. 13) ישעי' מג, ז.

ועשיתיו הם ג' עולמות בי"ע, ובחיבת אף מרבה את העולם הרביעי, עולם האצילות. אמנם למעלה מזה הוא מ"ש כל הנקרא בשמי, שמי סתם, דע"י הקריאה בשם סתם, נמשך העצם שלמעלה. והמשכה זו היא ע"י עבודת התשובה הנ"ל, שהיא נמשכת מן העצם שלמטה, מעצם נפשו של כאו"א מישראל. וכמ"ש הרמב"ם בספ"ב מהל' גירושין, שכל איש מישראל רוצה בעצם לעשות רצון קונו, אלא שיש דברים המעלימים ע"ז, וע"י עבודת התשובה, הרי הזדונות (וכש"כ השגגות) נעשין לו כזכיות[14], לפי שעי"ז נתגלה למפרע רצונו האמיתי, שהוא עצם מציאותו של כל איש מישראל, לעשות רצון קונו. ובדרגות הנפש היא בחנ' יחידה שבנפש, שענינה הוא יחידה ליחדך, דדרגת היחידה שבנפש, גם היא בחינה חמישית, מהה' בחינות שבנפש, נפש רוח נשמה חי' יחידה. וזהו גם, מה שענין התשובה צ"ל גם בצדיקים, כמאמר[15] משיח אתא לאתבא צדיקיא בחיובתא, לפי שעבודת התשובה היא למעלה מעבודת הצדיקים שהיא בד' בחי' הנ"ל.

וזהו קדש ישראל לה' גו' כל אוכליו יאשמו, שצ"ל העבודה בבחינה החמישית, עבודת התשובה. וכמשנת"ל (בד"ה הא לחמא עניא די"ג ניסן) שיש ד' דרגות, חולין מעשר תרומה וקודש, דהטהור לחולין צריך טבילה למעשר וכו' והטהור לתרומה צריך טבילה לקודש[16]. אמנם למעלה מהם היא הדרגא החמישית, דהטהור לקודש צריך טבילה למי חטאת, דענין החטאת כפשוטו הוא התשובה והכפרה על החטא, ועד"ז מי חטאת (פרה אדומה) דחטאת קרוי' דחמנא". וזהו פירוש הפסוק, שצריך לעלות מדרגת קודש ישראל לדרגת חטאת, בחי' החומש, כל אוכליו יאשמו. אמנם, לא זו בלבד שצ"ל עבודת התשובה, העבודה דיחידה שבנפש, אלא, שעבודה זו צריכה לפעול גם בד' הדרגות שלמטה ממנה. וכמו בנחינה החומש כפשוטו, דהוא וחומשו חמשה, היינו שהחומש נעשה חלק מהקרן. וזהו מה שבזהר[18] נקראו ב' הבחי' חי' ויחידה בשם אחד, נשמתא לנשמתא, לפי שהיחידה צריכה לפעול בכל הדרגות שלמטה

- ממנה -

---

14) יומא פו, ב. 15) הובא בלקו"ת שמע"צ צב, ב. שה"ש נ, ב. וראה זח"ג קנג, ב. 16) חגיגה יח, ב. 17) ע"ז כג, ב. 18) זח"א עט, א. פא, א. זח"ג קנב, א. ועוד.

הנחת הת' בלתי מוגה

ממנה, נפש רוח נשמה וחי׳.

(8) והנה כתיב[19] כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. ומזה מובן, דמ"ש כל אוכליו יאשמו, גילוי הבחי׳ החמישית שלמעלה ממדוה"ג הי׳ (גם ביציאת מצרים) ויש לומר. דזהו מ"ש גבי יצי"מ[20] ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. והיינו דנוסף על השכר על העבודה במצרים, שזה אינו רכוש גדול, שהרי היו יכולים לתבוע אותו, כטענת גביהא בן פסיסא[21], הנה נוסף לזה קיבלו רכוש גדול, שזהו יתרון האור מתוך החושן, גילוי הבחינה החמישית הנ"ל.

(9) וזהו גם מה שמשיח דוקא אתא לאתבא צדיקיא בתיובתא, לפי שמשיח הוא בחי׳ היחידה הכללית של עם ישראל, כמבואר בקבלה ובחסידות, ומובן גם בפשטות, דמכיון שימות המשיח הם תכלית השלימות דישראל, הרי מובן, שאז תהי׳ בגילוי בחי׳ היחידה שבכאו"א מישראל ובחי׳ היחידה הכללית דכלל ישראל. ולפיכך דוקא משיח יפעול את מעלת התשובה בצדיקים. וכשם שבעבודת האדם צריך החומש לפעול גם בהקרן, כנ"ל, עד"ז יהי׳ בביאת משיח צדקנו, שיהי׳ גילוי אור חדש בכל העולמות, בכל סדר ההשתלשלות, כמ"ש[22] אור חדש על ציון תאיר, וכמ"ש[23] כי תבנה בית חדש דקאי על כל סדר ההשתל׳ (כדאיתא בכתבי האריז"ל[24]).

(10) והנה ידוע שהמעשה הוא העיקר, ומזה מובן, שיש הוראה למעשה מכל הנ"ל, והענין הוא, דאף שנמצאים בגלות, וכמ"ש בעל הגאולה ברשימתו מג׳ תמוז תרפ"ז[25] שהגוף הוא בגלות, מ"מ צ"ל העבודה למע" ממדוה"ג, ואדרבה ע"י חושך הגלות, באים ליתרון האור מתוך החושן. וע"י העבודה דכל אוכליו יאשמו יוצאים ביד רמה ממצרים (דכל המלכיות נקראו ע"ש מצרים) לקבל פני משיח צדקנו שעתיד לאתבא צדיקיא בתיובתא. (12) וכשם שבכל ערב שבת צריך לטעום מכל תבשיל ותבשיל

— ממאכלי —

---

19) מיכה ז, טו. 20) לך לך טו, יג. 21) סנהדרין צא, א. 22) נוסח התפילה (בברכות ק"ש). 23) תצא כב, ח. 24) ע"ח שמ"ב פי"ד. ס׳ הלקוטים עה"פ. ועוד. 25) נדפס בסוף סה"מ תרפ"ז. ועוד.

ממאכלי שבת[26], עד"ז בערב הגאולה צריך לטעום מן הגילויים דלעתיד[27], דלכל בנ"י יהי׳ אור במושבותם (כמו שהי׳ בגלות מצרים). אבל אח"כ באים מיד אל הגאולה כפשוטה, וכפתגם כ"ק אדמו"ר מהר"ש[28] שצריך שתהי׳ הגאולה כפשוטה, במהרה בימינו ממש ובעגלא דידן.

*

---

26) מג"א או"ח סר"נ סוסק"א. שו"ע אדה"ז שם ס"ח.
27) ראה לקו"ש חט"ו ע׳ 282. 28) ראה לקו"ש ח"ו ע׳ 80.